

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 52C/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6123427485
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 05. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michaela Kotosová Hucová
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:6123427485.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice sudkyňou JUDr. Michaelou Kotosovou Hucovou v spore žalobcu: A. B. C., nar: 15.7.1989, C. XXX, XXX XX C., zastúpený: CORVIN LEGAL s. r. o., Thurzova 1524/6, 040 01 Košice - mestská časť Staré Mesto, IČO: 55 205 895, proti žalovanej: D. E., nar. X.X.XXXX, C. XXX, XXX XX C. zastúpená: JUDr. Roman Frnčo, advokát, so sídlom Thurzova 5, 040 01 Košice, o zaplatenie 3.956,41 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 3.709,66 eur s 8,75% ročným úrokom z omeškania od 4.6.2023 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobcovi proti žalovanej priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica (sp. zn. 37Up/1730/2023) 31.10.2023 postúpenou konajúcemu súdu domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie 4.232,14 eur s úrokom z omeškania 8,75% ročne od 30.5.2023 do 19.9.2023 a 9,50% ročne od 20.9.2023 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

2. Odôvodnil ju tým, že žalovaná a žalobca sú podielovými spoluvlastníkmi stavby – rodinného domu so súp. č. XXX, postaveného na pozemku parcela reg. C. „F.“ G. XX/XX, o výmere 129 m², zastavaná plocha a nádvorie, všetko evidované na LV č. XXXX pre k. ú. C. (ďalej len „dom“) o veľkosti spoluvlastníckeho podielu každého z nich v 1 k celku. Poukázal na § 137 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej ako „Občiansky zákonník“). Obaja majú právo v rovnakom rozsahu užívať dom, ale súčasne povinnosť podieľať sa v rovnakom rozsahu na úhrade nákladov súvisiacich s jeho užívaním a prevádzkovaním. Žalobca so žalovanou bývali a spoločne užívali dom približne do marca 2022. Počas doby, kedy ho užívali spoločne, všetky náklady súvisiace s pripojením domu k elektrickej energii, výdavky súvisiace s vlastníctvom domu - platby za poistenie domu a platby za čistenie žumpy pripojenej k domu hradil žalobca. Žalovaná sa odmietla podieľať na uvedených výdavkoch súvisiacich s užívaním domu. Žalobca je so žalovanou spoludlžníkom na základe zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie „VÚB Hypotéka refinančná“ č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX, ktorý im bol poskytnutý H. I. J., K., L. M. X, XXX XX J., A.: XX XXX XXX na základe zmluvy z 8.4.2021. Na základe uvedenej zmluvy došlo k refinancovaniu úveru poskytnutého im pôvodne G. N. J., K., A.: XX XXX XXX na základe zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie G. XXXXXX z 15.8.2019. Jednotlivé splátky úveru od začiatku splácania až po splátku 15.2.2022 realizoval žalobca bez toho, aby na splácanie úveru prispievala aj žalovaná ako druhá spoludlžníčka zo zmluvy. Žalobca v období od 6.10.2020 do 14.2.2022 realizoval spolu 18 úhrad za elektrickú energiu spotrebovanú v dome, pričom celková výška ním zaplatenej sumy v tomto období

predstavuje spolu 2.955,50 eur. Platby žalobca realizoval 6.10.2020, 5.11.2020, 3.12.2020, 4.1.2021, 4.2.2021 a 9.3.2021 vždy v sume 164,50 eur; 29.6.2021 v sume 168,30 eur; 13.7.2021, 10.8.2021, 14.9.2021, 6.10.2021, 19.11.2021, 7.12.2021, 5.1.2022, 14.2.2022 vždy v sume 163,30 eur. Žalovaná sa na ich úhrade nepodieľala, žalobca má voči nej nárok v rozsahu polovice ním uhradených platieb, t. j. 1.395,35 eur. Platby VSE žalobca realizoval na základe Zmluvy o združenej dodávke elektriny v znení jej dodatku č. 1 z 20.7.2021. Žalobca uhradil 5.4.2022 sumu 108,40 eur za poistenie rodinného domu. Dňa 4.1.2021 uhradil 40 eur, 4.2.2021 sumu 20 eur, 10.4.2021 sumu 40 eur a 8.12.2021 sumu 140 eur, všetko za žumpu, ktorá je súčasťou rodinného domu. Na úhrade týchto nákladov súvisiacich s užívaním domu sa žalobca podieľal sám, bez spoluúčasti druhej podielovej spoluvlastníčky. Žalobca spolu uhradil sumu 348,40 eur, preto má voči žalovanej nárok v rozsahu polovice ním uhradených platieb, t.j. 174,20 eur. Žalobca uhradil splátky hypotekárneho úveru poskytnutého Všeobecnou úverovou bankou, a.s. 15.2.2021, 15.3.2021, 15.4.2021 vždy vo výške 403,06 eur, 17.5.2021, 15.6.2021, 15.7.2021, 16.8.2021, 16.9.2021, 15.10.2021, 15.11.2021, 15.12.2021, 17.1.2022 a 15.2.2022 vždy sumu 411,60 eur. Uhradil tak spolu 5.325,18 eur, a preto má nárok na zaplatenie 2.662,59 eur. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti má žalobca voči žalovanej nárok na zaplatenie sumy 4.232,14 eur. Žalobca doručil v roku 2022 žalovanej predžalobnú výzvu z 29.9.2022, ktorou sa domáhal zaplatenia až 6.862 eur, pričom túto žiadal uhradiť najneskôr v lehote 5 dní. Opätovne jej predžalobnú výzvu doručil v máji roku 2023. Žalovaná na tieto výzvy nereagovala a žiadnu časť dlžnej sumy neuhradila.

3. V upomínacom konaní vzal žalobca žalobu v časti 275,73 eur s príslušenstvom späť (išlo o polovicu splátky úveru z 15.4.2021, t. j. 201,53 eur, polovicu sumy z 10.4.2021 za zvoz splaškových vôd, t. j. 20 eur a polovicu sumy poistenia z 5.4.2021, t. j. 54,20 eur – pozn. súdu), preto ďalej už nebola predmetom konania a žalobca sa domáhal 3.956,41 eur s príslušenstvom.

4. Žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu uviedla, že neuznáva nárok žalobcu v celom rozsahu. Žalobca si uplatňuje jednotlivé nároky za obdobie, počas ktorého býval spoločne so žalovanou v rodinnom dome. Žili spoločne ako druh a družka, pričom vychovávali v ňom ich spoločnú maloletú dcéru – O. C., nar. XX.X.XXXX. V dome hospodárili spoločne, kedy niektoré platby vykonával žalobca a niektoré žalovaná – v súvislosti s domom platila náklady za žumpu, ale pokiaľ ide o spoločné hospodárenie, platila napr. stravu, benzín do auta, ktoré využíval aj žalobca, kupovala oblečenie pre maloletú dcéru a taktiež hradila náklady na spoločné výlety, či kupovala vybavenie do domácnosti, ako sú napr. príbory, šálky, poháre, občasne aj preberala a platila zásielky určené pre žalobcu, pričom toto všetko platila nielen zo svojho príjmu - poberala (materskú, resp. 3/4 rodičovský príspevok) vo výške 400 eur mesačne, ale aj z peňazí, ktoré jej občas dával jej otec B. E., pričom niekedy to bolo 200 eur v jednom mesiaci. Tieto nároky si z dôvodu právnej istoty započítava voči nároku žalobcu. Uvedená dohoda medzi žalovanými existovala až do obdobia, kedy sa z domu neodšťahoval, a kedy po prvý krát žalobca začal od žalovanej žiadať úhradu predmetných platieb, pričom žalovaná preto následne v roku 2022 začala na jeho účet prispievať na hypotéku a ostatné náklady spojené s nehnuteľnosťou. Pokiaľ ide o hypotéku, tak podľa jej vedomostí, žalobca len časť použil na nehnuteľnosť a z časti peňazí (4.000 eur) si kúpil motorové vozidlo KIA Sorento, ktoré je v jeho výlučnom vlastníctve. Poukázala na § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka a rozsudok Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 3 Cdo 162/2004. Strany sporu sa ako spoluvlastníci dohodli na hospodárení so spoločnou vecou tak, že si rozdelili spoločné náklady. V prípade, ak žalobca s takouto dohodou nesúhlasil, mal sa v zmysle § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka obrátiť na súd. Zo svojich príjmov a dokonca z príjmov svojho otca zabezpečovala viaceré náklady na spoločnú nehnuteľnosť a chod domácnosti a náklady na maloletú dcéru a priznanie nároku žiadaného žalobcom by bolo v rozpore s dobrými mravmi. Z dôvodu právnej istoty vzniesla námietku premlčania voči nároku žalobcu podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

5. Žalobca v nadväznosti na obranu žalovanej uviedol, že žalovaná ňou tvrdené skutočnosti nepreukázala žiadnymi z predložených dôkazov. Popiera, že by medzi ním a žalovanou existovala akákoľvek dohoda o hospodárení so spoločnou vecou, tak ako to účelovo a bez dôkazu tvrdí žalovaná. Náklady súvisiace so spoločnou vecou mali obe strany uhrádzať v pomere zodpovedajúcom pomeru ich spoluvlastníckych pomerov. Popiera tvrdenie žalovanej, že táto sama a výlučne uhrádzala náklady súvisiace so spoločnou nehnuteľnosťou. Pokiaľ žalovaná tvrdí, že mala údajne uhrádzať náklady na benzín do motorového vozidla, či náklady na stravu alebo náklady súvisiace s kúpou oblečenia maloletej, tieto tvrdenia nijako nepodložila. Navyše, takéto prípadne úhrady sa netýkali spoločnej veci. Aj vzhľadom na príjmové pomery strán konania v rozhodnom období, väčšinu nákladov súvisiacich s chodom domácnosti a starostlivosťou o maloletú uhrádzal práve on. Ak má žalovaná za to, že podaným

odporom došlo k jednostrannému započítaniu jej údajnej pohľadávky voči žalobcovi, nie je zrejme, akú konkrétnu pohľadávku, v akej výške má voči žalobcovi. Do tohto momentu si žalovaná voči nemu nikdy neuplatňovala žiadnu pohľadávku, ktorá by čo i len z časti bola odôvodnená, čo do právneho základu. ňou uvádzaná argumentácia nie je podložená dôkazmi. Pokiaľ ide o žalovanou predložený dôkaz, platby za hypotéku, tieto boli a sú ňou realizované až za obdobia, za ktoré si žalobca neuplatňuje nárok voči žalovanej. Žalobca uhrádzal aj rôzne iné platby za služby súvisiace s predmetnou nehnuteľnosťou, ktoré sa rozhodol voči žalovanej neuplatňovať. Žalobcom uplatnený nárok nie je uplatnený v rozpore s dobrými mravmi. Pokiaľ ide o žalovanou vznesenú námietku premlčania, túto považuje za neodôvodnenú a neurčitú. Uplatnenej námietke premlčania nerozumie v kontexte žalovanou namietaného zápočtu jej údajnej pohľadávky voči pohľadávke žalobcu.

6. Žalovaná v ďalšom podaní zotrvala na svojich tvrdeniach a poukázala na printscreeny platieb a výpisy z účtu z uvedeného obdobia, z ktorých vyplýva, že hradila náklady, ako sú potraviny, benzín či náklady za ubytovanie pri spoločných výletoch. Dala do pozornosti tiež fotografiu rozhodnutia o výške miestneho poplatku za komunálny odpad, vedľa ktorej žalobca napísal – „ideš mi 30 eur“ a žalovaná mu uvedené uhradila, čo preukazuje, že sa podieľala rovnako na nákladoch na domácnosť. Z predložených dôkazov je možné vyčítať, že žalovaná uhradila za apríl 2021 na stravu 314,87 eur, za máj 2021 na stravu 355,03 eur, za august 2021 na stravu 244,31 eur. Okrem toho tri roky počas rodičovskej dovolenky pestovala zeleninu (cibuľu, paradajky, papriky, cuketu, uhorky, mrkvu či jahody). Vo február 2021 uhradila za foteenie 100 eur (uvedené hradila v hotovosti), 3.4.2021 uhradila v predajni farieb a lakov sumu 46,67 eur, 5.5.2021 utratila v predajni Tedi 53,75 eur, 6.5.2021 utratila v predajni Tedi 33,25 eur, 6.5.2021 utratila v predajni Kik 25,04 eur, 15.5.2021 platila 170,10 eur za náradie, ktoré si objednal žalovaný, 3.6.2021 v predajni Majsterdom utratila 14,29 eur, 14.6.2021 sa na spoločnom víkend v Ždiari podieľala sumou 80 eur v reštaurácii a 15.6.2021 hradila ubytovanie, v júni 2021 hradila viaceré náklady a ubytovanie na chate na Vínnom jazere, 1.2.2022 hradila náklady na výlet v Maďarsku 71,29 eur benzín, 63,42 eur ubytovanie, 5,58 eur platba v reštaurácii. Otec poberal na dieťa aj daňový bonus, pričom z hypotéky si kúpil aj motorové vozidlo Kia Sorento v sume 4.000 eur. Matka tiež otcovi ešte v roku 2019 poslala 1.470 eur na kuchynskú linku. Mala aj ďalšie výdavky - platila opravára práčky 80 eur a raz 60 eur, kuchynskú linku stolárovi v hodnote 3.500 eur. Hradila prirodzene aj veľa výdavkov v hotovosti, ktoré už preukázať nevie. Z vyššie uvedeného je tak zrejme, že medzi rodičmi existovala dohoda o tom, že si budú ako každá rodina zdieľať náklady a uvedené je riadne preukázané. Na uvedených dôkazoch je vždy jasne uvedené, aké platby a za čo boli vykonávané, pričom predkladá vyššie zmienené podrobné výpisy z účtu, ktoré uvedené platby preukazujú. Trvá aj na ďalších argumentoch uvádzaných vo svojom odpore a to započítaní nákladov, ktoré ona vynakladala, rozporu s dobrými mravmi a premlčaní pohľadávky žalobcu.

7. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi a výsluchom žalovanej a zistil nasledovný skutkový stav:

8. Žalobca a žalovaná ako spoludlžníci uzavreli 8.4.2021 so H. I. J., K., L. M. X, XXX XX J., A.: XX XXX XXX zmluvu o poskytnutí úveru na bývanie „VÚB Hypotéka refinančná“ č. XXX/XXXXXX/XX-XXX/XXX. Žalobcovi a žalovanej bol poskytnutý úver vo výške 130.000 eur, ktorí sú podľa tejto zmluvy ako dlžníci povinní uhrádzať splátkami úveru 411,60 eur mesačne. Touto zmluvou došlo k refinancovaniu úveru poskytnutého im pôvodne G. N. J., K., A.: XX XXX XXX na základe zmluvy o poskytnutí úveru na bývanie G. XXXXXX z 15.8.2019.

9. Z rozsudku Okresného súdu Košice – okolie z 13. marca 2023 sp. zn. 19P/167/2022, jeho odôvodnenia vyplynulo, že v období, za ktoré si žalobca žiada predmetný nárok, strany sporu žili spolu a spolu vychovávali ich maloletú dcéru v rodinnom dome.

10. Listom z 29.9.2022 žalobca vyzval žalovanú na zaplatenie 6.862 eur.

11. Z podacieho lístku a výpisu o online sledovania zásielok – Slovenská pošta vyplynulo, že žalobca doručoval žalovanej zásielku, ktorá bola 29.5.2023 uložená na pošte Kráľovce pri Košiciach s poznámkou adresát nezastihnutý.

12. Z výpisov z účtu žalobcu za obdobie od novembra 2020 do marca 2022 (žalobca výpis z účtu za október 2020 nepredložil) vyplynulo, že žalobca uhrádzal 5.11.2020, 3.12.2020, 4.1.2021, 4.2.2021 a 9.3.2021 platby v sume 164,50 eur; 29.6.2021 v sume 168,30 eur; 13.7.2021, 10.8.2021, 14.9.2021, 6.10.2021, 19.11.2021, 7.12.2021, 5.1.2022, 14.2.2022 v sume 163,30 eur; 4.1.2021 uhradil 40 eur,

4.2.2021 sumu 20 eur a 8.12.2021 sumu 140 eur s poznámkou zvoz splaškových vôd. Uhradil splátky hypotekárneho úveru 15.2.2021, 15.3.2021 vždy vo výške 403,06 eur, 17.5.2021, 15.6.2021, 15.7.2021, 16.8.2021, 16.9.2021, 15.10.2021, 15.11.2021, 15.12.2021, 17.1.2022 a 15.2.2022 po 411,60 eur.

13. Z prehľadu platbe žalovanej vyplynulo, že v októbri 2020 uhradila 240 eur ako nájomné. Za obdobie od 15.3.2021 do 29.12.2021 uhradila žalobcovi 5 eur a 9,70 eur za nákup, 5 eur za test, 5 eur za nájom a 100 eur bez identifikácie platby, uhradila tiež platby za nákupy 37,77 eur, 41,83 eur, 14,20 eur 45,52 eur, 26,83 eur 27,69 eur, 31,77 eur a 64,18 eur. Od marca 2022 uhradza žalobcovi splátky hypotéky po 205,50 eur a platby za elektrinu 82,50 eur s 27,15 eur a 50 eur. Počnúc marcom 2022 uhradza platby za zvoz splaškových vôd.

14. Podľa fotografie rozhodnutia o miestnych poplatkoch za komunálny odpad bol žalobcovi vyrubený poplatok 45 eur na rok 2022; rukou je napísaná poznámka „ideš mi 30 eur“.

15. Z výpisov účtu žalovanej od decembra 2020 do februára 2022 vyplynuli finančné transakcie žalovanej bez ozrejmenia vo vzťahu k nároku žalobcu.

16. Z výsluchu žalovanej vyplynulo, že žili v spoločnej domácnosti a mali spolu dieťa. Rozhodli sa, že bude na materskej dovolenke, že si vezmú spolu úver a postavia dom. V roku 2020 sa odsťahovala pre nehodu, bola zbitá a podala na žalobcu trestné oznámenie. Tri mesiace potom za ňou žalobca chodil a požiadal ju o ruku. Nikdy nemali dohodnuté, že má niekto niečo platiť. Hypotéku mu sťahovali z účtu. Ona varila, prala, sadila, nakoľko bývali na dedine. Fungovali normálne, chodili spolu na výlety. Ten, kto mal peniaze, ten platil. Ona mala väčšinou finančných prostriedkov v hotovosti. Často jej ich dával otec. Nákupy hradila väčšinou ona. Od rozchodu začala všetko platiť sama, nakoľko sa jej vyhrážal, že ju dá na súd a príde o všetko. Bojú o dcéru a rovnako jej zaslal aj predžalobné výzvy v súvislosti s domom. Otázku financií vôbec neriešili. Ona mala príjem z materskej. Zabezpečovala starostlivosť o dieťa. Od žalovanej začal požadovať platby pred tromi rokmi. Dozvedela, že má priateľku a v tom čase od nej začal požadovať finančné prostriedky alebo nech žalovaná opustí rodinný dom. Počas spoločného života tieto platby od žalovanej nepožadoval.

17. Zistený skutkový stav posúdil súd podľa týchto ustanovení právnych predpisov:

18. Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

19. Podľa § 139 ods. 1 Občianskeho zákonníka z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

20. Podľa § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka o hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

21. Podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté alebo ak to vyplýva z povahy plnenia, že viac dlžníkov má tomu istému veriteľovi splniť dlh spoločne a nerozdielne, je veriteľ oprávnený požadovať plnenie od ktoréhokoľvek z nich. Ak dlh splní jeden dlžník, povinnosť ostatných zanikne.

22. Podľa § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak právnym predpisom alebo rozhodnutím súdu nie je ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely na dlhu všetkých dlžníkov vo vzájomnom pomere rovnaké. Dlžník, proti ktorému bol uplatnený nárok vyšší, než zodpovedá jeho podielu, je povinný bez zbytočného odkladu upovedomiť o tom ostatných dlžníkov a dať im príležitosť, aby uplatnili svoje námietky proti pohľadávke. Môže od nich požadovať, aby dlh podľa podielov na nich pripadajúcich splnili alebo aby ho v tomto rozsahu dlhu inak zbavili.

23. Podľa § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dlžník v rozsahu uplatneného nároku dlh sám splnil, je oprávnený požadovať náhradu od ostatných podľa ich podielov. Pokiaľ nemôže niektorý z dlžníkov svoj podiel splniť, rozvrhne sa tento podiel rovnakým dielom na všetkých ostatných.

24. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

25. Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

26. Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

27. Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka prvá veta dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

28. Podľa § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

29. Žalobca sa od žalovanej domáha finančného plnenia spočívajúceho v náhrade za plnené splátky úveru strán sporu, v postavení dlžníkov vo vzťahu k VÚB. Žalobca preukázal, že v rozhodnom období február a marec 2021 (žalobu ohľadne splátky za apríl 2021 vzal späť) uhradil splátky úveru po 403,06 eur a od mája 2021 do februára 2022 po 411,06 eur, spolu vo výške 4.922,12 eur. Žalobca preto požaduje ich 1, t. j. 2.461,06 eur.

30. Zo zmlúv predložených žalobcom vyplynulo, že strany sporu boli povinné uhrádzať splátky úveru spoločne ako dlžníci voči banke veriteľovi. Žalobca a žalovaná majú voči veriteľovi postavenie solidárnych dlžníkov podľa § 511 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a preto dlh, v tomto prípade v podobe každomesačnej splátky, môže voči veriteľovi môže plniť ktorýkoľvek z nich. S poukazom na ustanovenie § 511 ods. 2 Občianskeho zákonníka sú ich podiely na dlhu, mesačných splátkach, rovnaké. Pretože splátky v rozhodnom období uhradil veriteľovi v celom rozsahu žalobca sám, teda i v pomere pripadajúcom na žalovanú, žalobca, na vzťah žalobcu a žalovanej sa potom aplikuje § 511 ods. 3 Občianskeho zákonníka a žalobca ako dlžník, ktorý plnil celý dlh – každú splátku sám, má právo od žalovanej požadovať úhradu 1. Ide o regresný nárok žalobcu voči žalovanej, ktorý sa premlčuje v trojročnej premlčacej lehote a nie v lehote podľa § 107 Občianskeho zákonníka, a preto pokiaľ bola žaloba podaná 31.10.2023, námietka premlčania žalovanej je nedôvodná, keďže predmetom konania je úhrada polovice splátok za február 2021 a ďalšie mesiace až do februára 2022. Pokiaľ sa žalovaná bránila, že hospodárili spoločne a ona podieľala na nákladoch vedenia spoločnej domácnosti, uvedené je bez vplyvu na jej povinnosť ako spoludlžníčky splácať úver banke. Pokiaľ tak robil žalobca ako spoludlžník v celom rozsahu, je povinná mu podiel na ňu pripadajúci uhradiť. Napokon nebola preukázaná ani obrana žalovanej, že v rozhodnom období uhradila žalobcom požadované splátky úveru, pretože dôkazy predložené žalovanou sa týkajú iného obdobia (od marca 2022). Na základe uvedeného žalobcovi svedčí nárok na zaplatenie polovice splátok úveru 2.461,06 eur

31. Žalobca sa ďalej domáha úhrady 1 nákladov spojených s ich spoločným užívaním domu v ich podielovom spoluvlastníctve, pričom každý vlastní 1; ide o náklady za pripojenie a dodávku elektrickej energie a poplatky za zvoz splaškových vôd, ktoré v rozhodnom období od 10/2020 do 2/2022 uhradil žalobca. Žalovaná sa vo vzťahu k tomuto nároku uviedla, že v dome hospodárili spoločne, kedy niektoré platby vykonával žalobca a niektoré žalovaná, starala sa o domácnosť a dcéru a platila veci súvisiace so starostlivosťou o domácnosť (strava, vybavenie), potrebami dcéry a hradila iné rodiny (výlety, ubytovanie, benzín). Uvedená dohoda medzi nimi mala existovať až do obdobia, kedy sa z domu neodšťahoval. Na pojednávaní, vo svojom výsluchu uviedla, že medzi nimi žiadna dohoda nebola, že každý platil, čo prišlo.

32. Podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci. Vyjadruje

právne postavenie spoluvlastníka k ostatným spoluvlastníkom a určuje v akej miere sa počas trvania spoluvlastníctva podieľajú na správe spoločnej veci, na nákladoch na ňu vynaložených a úžitkoch z nej. V ustanovení § 139 ods. 2 Občianskeho zákonníka je upravené hospodárenie so spoločnou vecou. Tento pojem zahŕňa v sebe všetky úkony, ktoré sa týkajú ekonomickej stránky spoločnej veci.

33. Zo skutkových okolností prípadu je zjavné, že strany sporu ako spoluvlastníci užívali, každý z nich a súčasne spoločne celý dom. Náklady spojené s užívaním domu spočívajúce v nákladoch na elektrickú energiu a zvoz splaškových vôd sú nákladmi nevyhnutnými pre riadne užívanie domu (resp. jeho riadne užívanie by bolo možné len s ťažkosťami), a preto pokiaľ ich znášal žalobca bez toho, aby sa na ich úhrade podieľala i žalovaná, má podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo od žalovanej požadovať náhradu týchto nákladov zodpovedajúcu 1 z nich. Je pritom potrebné rozlišovať, ktoré náklady sú spojené s užívaním a vlastníctvom nehnuteľností, a ktoré len s jej vlastníctvom, pričom tie, ktoré sú spojené s vlastníctvom (napr. dane z nehnuteľností) hradia vlastníci v pomere na nich pripadajúcom bez ohľadu na to, či niektorý z nich nehnuteľnosť i užíva, na rozdiel od nákladov, ktoré sú späťe i s jej bezprostredným užívaním, kde na nákladoch sa podieľa len ten zo spoluvlastníkov, ktorému plynú z jej užívania a nákladov takto vynaložených prospech. Strany sporu sa na úhrade týchto nákladov podľa tvrdenia žalobcu a výpovede žalovanej na pojednávaní nedohodli, teda nedohodli sa na tom, že náklady bude bez zodpovedajúcej náhrady znášať sám žalobca. Žalobca náklady predpokladané a nutné pravidelne uhrádzal s vedomím žalovanej. Ustanovenie § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka dáva žalovanej nielen právo nehnuteľnosť užívať, ale upravuje i povinnosť podieľať sa na nákladoch na ňu v rozsahu jej podielu, a preto žalobca je oprávnený požadovať ich polovicu od žalovanej.

34. Žalobca za obdobie od novembra 2020 do marca 2022 preukázateľne (výpisy z účtu) uhradil 5.11.2020, 3.12.2020, 4.1.2021, 4.2.2021 a 9.3.2021 platby v sume 164,50 eur; 29.6.2021 v sume 168,30 eur; 13.7.2021, 10.8.2021, 14.9.2021, 6.10.2021, 19.11.2021, 7.12.2021, 5.1.2022, 14.2.2022 v sume 163,30 eur; žalobca tak spolu za elektrinu uhradil 14 platieb 2.297,20 eur, z ktorej potom 1 predstavuje 1.148,60 eur pripadajúca na žalovanú.

35. Pokiaľ žalobca tvrdil, že uhradil 18 platieb za elektrinu za obdobie od októbra 2020 do februára 2022, ktoré spolu podľa jeho tvrdení predstavovali 2.955,50 eur a požadoval polovicu z nich 1.395,35 eur (polovica je však 1.477,75 eur – pozn. súdu), uvedené preukázané nebolo. Žalobca výpisy z účtu za október 2020, apríl a máj 2021 nepredložil, a preto žaloba v časti prevyšujúcej 1.148,60 eur, t. j. 246,75 eur (1.395,35 eur - 1.148,60 eur) je nedôvodná.

36. Dňa 4.1.2021 žalobca uhradil 40 eur, 4.2.2021 sumu 20 eur a 8.12.2021 sumu 140 eur s poznámkou zvoz splaškových vôd., t. j. 200 eur, z ktorej potom 1 predstavuje 100 eur pripadajúca na žalovanú, ktorú je povinná mu uhradiť.

37. Spolu uvedená suma predstavuje 1.248,60 eur a vzhľadom na vyššie uvedené súd považuje nárok žalobcu v tejto časti za dôvodný. Pokiaľ sa žalovaná bránila, že sa podieľala na úhrade týchto nákladov i ona, v rozhodnom období to preukázané nebolo a dôkazy predložené žalovanou sa týkajú iného obdobia (október 2020, resp. od marca 2022).

38. Žalovaná voči nároku žalobcu vzniesla námietku premlčania podľa § 107 Občianskeho zákonníka. Záver, že žalobcovi svedčí plnenie podľa § 137 ods. 1 Občianskeho zákonníka, však podľa názoru súdu vylučuje záver o bezdôvodnom obohatení žalovanej. Záväzok z bezdôvodného obohatenia vzniká iba v prípade, že medzi stranami neexistuje iný právny vzťah, v rámci ktorého zákon ukladá povinnosť, ktorá sleduje rovnaký cieľ. Tento inštitút prichádza do úvahy až subsidiárne, pokiaľ právny vzťah nie je možné podradiť pod niektoré iné ustanovenie zákona. Žalovaná má právo podieľať sa na užívaní spoločnej veci a tomu zodpovedá i jej povinnosť podieľať sa na nákladoch s tým spojenými. Žalovaná neužívala dom bez právneho dôvodu, a pokiaľ žalobca ako zmluvná strana s dodávateľom služieb plnil svoj záväzok zo zmluvy s dodávateľom služieb týkajúcich sa domu, žalovaná ako podielová spoluvlastníčka je v rámci ich vnútorného vzťahu vyplývajúceho z podielového spoluvlastníctva a užívania spoločnej veci povinná sa na nich podieľať. Premlčaná je potom len úhrada zo 6.10.2020 v trojročnej premlčacej lehote podľa § 101 Občianskeho zákonníka, ktorú však súd považoval (1 z nej) za nedôvodnú pre jej nepreukázanie.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené žalobcovi tak svedčí nárok na zaplatenie 3.709,66 eur pozostávajúcich zo sumy 2.461,06 eur za splátky úveru a 1.248,60 eur za náklady spojené s užívaním domu. Žalobu v časti 246,75 eur potom ako nedôvodnú, z dôvodu nepreukázania nároku v tejto časti, zamietol.

40. Vo vzťahu k započítacej námietke žalovanej vznesenej žalovanou v odpore proti platobnému rozkazu súd uvádza, že žalovaná na výzvu súdu na pojednávaní, aby tento započítací úkon konkrétne ozrejmla a vyčíslila, v záverečnom zhrnutí prostredníctvom svojho zástupcu uviedla, že svoju započítaciu námietku nevie špecifikovať, a preto súd na ňu neprihliadol.

41. Žalovaná sa napokon domáhala aplikácie ustanovenia § 3 Občianskeho zákonníka o dobrých mravoch z titulu ich vtedajšieho existujúceho vzťahu.

42. Dobré mravy možno stotožniť so všeobecne spoločensky uznávanými zásadami konania v právnom styku (poctivosť, nezneužívanie výkonu práv, nešíkanózny spôsob výkonu práva, rešpektovania rovnosti účastníkov občianskoprávných vzťahov). Najvyšší súd Slovenskej republiky už v rozsudku sp. zn. 3 Cdo 49/96 uverejnenom v časopise Zo súdnej praxe pod č. 38/1997 zdôraznil, že ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemá vlastnú normotvornú platnosť, že upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy, a to na základe všeobecných morálnych pravidiel, pravidiel elementárnej slušnosti a tolerancie a morálneho charakteru konajúcich. Citované všeobecné ustanovenie hmotnoprávnej povahy (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka) umožňuje posúdiť vec súdom v tom smere, či výkon daného subjektívneho práva je v súlade s dobrými mravmi a v prípade, že tomu tak nie je, odoprieť poskytnutie právnej ochrany uplatňovanému danému právu. Obdobne to platí aj vo vzťahu k právnym povinnostiam. Toto posúdenie je teda založené na úvahe súdu, ktorá musí byť podložená vždy konkrétnymi zisteniami, odôvodňujúcimi záver, že v danej veci výkon práv a povinností, ktoré už inak vyplývajú z príslušných právnych predpisov alebo zo záväzkového vzťahu alebo z inej obdobnej právnej skutočnosti, by bol v takomto rozpore, a to aj s prihliadnutím na postavenie druhej strany a so zreteľom na všetky významné konkrétne okolnosti prípadu. Toto ustanovenie za vyššie uvedených podmienok umožňuje teda zásah aj do výkonu už existujúcich práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov. Avšak iba na základe ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka nemožno založiť vznik, zmenu alebo zánik práv a povinností. Toto ustanovenie nemá vlastnú priamu normotvornú platnosť, upravuje iba spôsob aplikácie a interpretácie ustanovení, ktoré priamo upravujú právne vzťahy.

43. Po premietnutí týchto úvah na posudzovanú vec, je súd toho názoru, že výkon práva žalobcu nie je v rozpore s dobrými mravmi. Povinnosť podieľať sa na splátkach úveru a nákladoch vznikla žalovanej zo zmluvy a existencie spoluvlastníctva a spoločného užívania domu, t. j. zo zákona a nie z titulu ich rodinného a partnerského života, vedenia spoločnej domácnosti, pričom na týchto povinnostiach by sa podieľala i bez existencie ich rodinných pomerov. Žalovaná navyš naďalej hradí pomernú časť splátok úveru a elektrickú energiu svedčí o tom, že rešpektuje svoje záväzky vyplývajúce so spoločného dlhu voči banke a podielového spoluvlastníctva domu, ktorý nateraz užíva výlučne (s dcérou strán sporu). Niet pochyb, že sa na nákladoch rodinného života podieľala i žalovaná, čo preukázala i jednotlivým platbami, avšak vzhľadom na ich výšku žalovanou preukázanú, jej rodičovskú dovolu, ktorá zasahuje do rozhodného obdobia, nie možné vylúčiť, že na ich úhrade podieľal i žalobca. Inak by bolo možné nazerať na danú situáciu, ak by sa žalobca domáhal práve tých nákladov, ktoré by sa týkali ich spoločného rodinného života a hospodárenia, uhrádzaných pre potreby rodiny ako celku či v súvislosti s potrebami ich maloletého dieťaťa. To, že sa žalobca od žalovanej domáha polovice ním realizovaných úhrad v súvislosti s úverom a domom v podielovom spoluvlastníctve preto nie je podľa názoru súdu v rozpore s dobrými mravmi.

44. Pretože je žalovaná v omeškaní, patria žalobcovi úroky z omeškania v úrokovej sadzbe vo výške zodpovedajúcej počiatku omeškania žalovanej. Žalovanej bola predžalobná výzva s lehotou na plnenie 5 dní od doručenia preukázateľne doručovaná 29.5.2023, preto sa žalovaná do omeškania dostala 4.6.2023 a nie už 30.5.2023 ako žiadal žalobca. Výška úrokovej sadzby k uvedenému dňu predstavuje 8,75% ročne. Pokiaľ žalobca požadoval premenlivú sadzbu úrokov z omeškania počas trvania omeškania žalovanej, súd uvádza, že pri úrokoch z omeškania v občianskoprávných vzťahoch sa dlžná suma od začiatku až do jej úhrady úročí rovnakou úrokovou sadzbou, a preto je nárok žalobcu v tejto časti nedôvodný. Zamietnutie žaloby v prevyšujúcej časti sa tak týka aj výšky úrokovej sadzby ako i obdobia, od ktorého ich požaduje.

45. Lehota na splnenie povinnosti uloženej žalovanej vyplýva z § 232 ods. 3 CSP.

46. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Žalobca bol úspešný v rozsahu 3.709,66 eur, čo zodpovedá 94% z požadovanej istiny 3.956,41 eur a neúspešný v sume 246,75 eur, čo predstavuje 6%, a preto konečný úspech žalobcu voči žalovanej predstavuje 88%. Z tvrdení žalovanej a z obsahu spisu nevyplynuli žiadne okolnosti, ktoré by podľa názoru súdu odôvodňovali aplikáciu § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Mestský súd Košice v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecnej náležitosti podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok)).